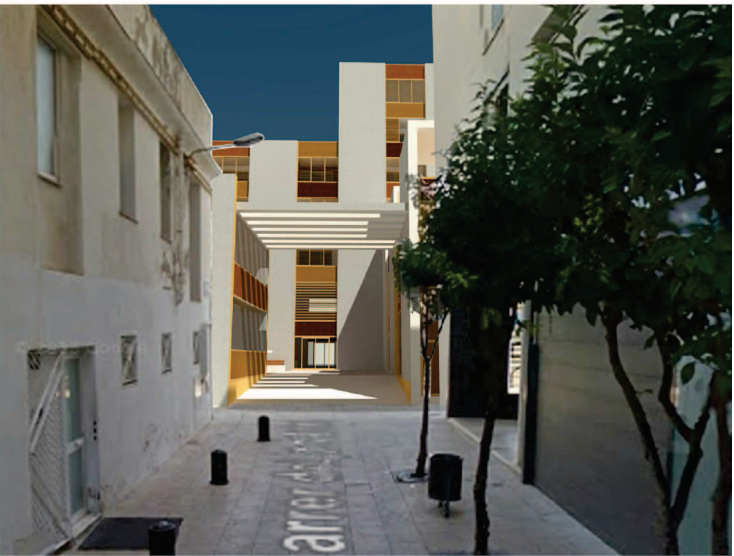

UN CASAL I UNA PLAÇA PEL BARRI

El casal d'avis, en realitat està pensat per que acabi sent un casal de barri. Els diferents espais on es produiran les trobades ocasionals i fortuïtes es relacionen a través d'una plaça central. El bar, el vestíbul, l'auditori o sala polivalent i la sala de jocs es troben oberts per a que qualsevol veí del barri pugui veure i ser benvingut a entrar i estar-s'hi. L'objectiu sempre és aconseguir que la gent gran no es senti sola.

HABITATGES DIGNES I EFICIENTS

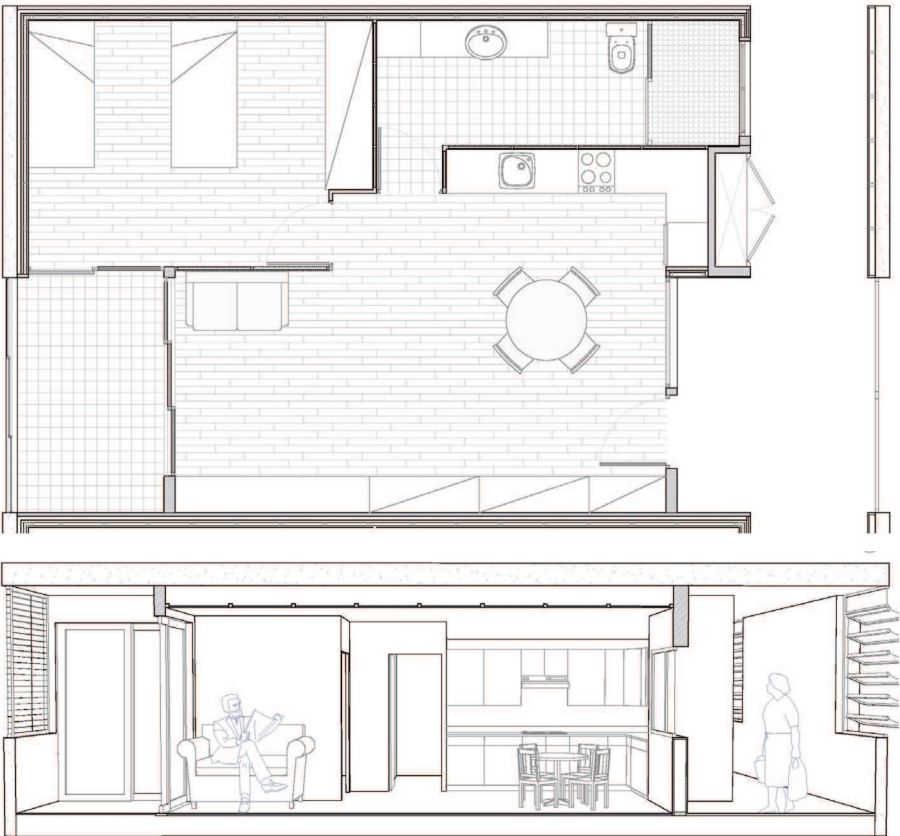
Els habitatges es compartimenten amb envans de fusta amb aïllament interior. Són habitatges pensats per a que la gent amb cadira de rodes tingui la màxima independència possible. Hem de pensar que tractem amb gent gran i sovint per una caiguda petita han de estar un mes en cadira de rodes. La sala d'estar està dividit en tres espais, cuina i menjador, estar i balcó. Segons l'usuari, pot decidir si tenir balcó o estendre la sala fins la façana. La idea esdevé de l'eficiència de captar radiació a l'hivern i evitar-la a l'estiu. El distribuïdor, situat a la banda Nord-Est de l'edifici, funciona com cambra d'aire. Les finestres de façana estan compostades per lamel·les estancques automatitzades per obrir o tancar-se segons les prestacions necessàries. Així, els habitatges són passants, i en funció del resident pot córrer l'aire o no. El distribuïdor, amb aquests finestrals ajuda a que la llum natural arribi al bany i cuina. Els baixants i muntants d'instal·lacions es situen entre la cuina i el distribuïdor, sent registrables des d'aquest últim, sense haver de molestar a ningú.

L'EMPLAÇAMENT FA LA VOLUMETRIA

El projecte es situa al límit del barri del Poblenou de Barcelona, fet que provoca que l'entorn sigui, volumètricament parlant, complex. Per una banda, tipologies de fa més d'un segle, edificis baixos i carrers estrets. Al altre costat, una línia de façana marcada que baixa fins el mar pel carrer Jonquera. I per rematar-ho, una torre de quinze pisos entre la parcel·la i la ronda litoral. Els volums que envolten l'edifici són els que marquen les alçades. Els habitatges es situen en la línia de façana del carrer Jonquera, mirant d'Est a Oest, i la part final s'eleva per acompanyar fins la torre la cornisa. El casal de barri, situat a planta baixa i primera, queda en el costat antic, formant una nova plaça pel barri.

UNA ESTRUCTURA PER UN EDIFICI FLEXIBLE

Ja que es tracta d'un edifici d'habitatge tutelat, és a dir, públic, una de les condicions que em vaig imposar des de l'inici és que l'estructura doni les millors de les facilitats per canvis d'ús en un futur. Així doncs, la solució proposada són murs de càrrega de formigó armat que quedin als extrems de la planta, per tal de deixar-la lliure. Els forjats es construeixen amb plaques pretensades alveolars. L'amplada de la planta d'habitatges són dotze metres. Aquesta tipologia estructural permet que segons el programa que es vulgui per l'edifici, es pot compartimentar amb total llibertat amb muntatge en sec. A més, a més, el fet de deixar els murs de càrrega vistos a façana a intervals, dona una estètica singular a l'edifici.

Habitatges tutelats al 22@

Aquest projecte d'habitatge tutelat per la gent gran i casal d'avis a la planta baixa es troba situat al barri del Poblenou de Barcelona, just al costat de l'inici de pla del front marítim de Diagonal Mar. Abans de començar a dibuixar algunes idees, va ser de gran utilitat una recerca de com és un geriàtric i els diversos tipus que hi ha. El projecte està pensat per aconseguir la cosa més important per la gent gran, no sentir-se sola. Així doncs, el casal d'avis està pensat més aviat com casal de barri, ja que el programa havia d'acollir un auditori, bar i diverses aules per fer tallers, donava peu a que no estigués pensat només per gent gran sinó que hi pogués haver diversitat de col·lectius. Els habitatges, pensats per gent sense dependència de qualsevol auxiliar, tenen present la vida en comunitat. El distribuïdor no és un mer passadís, és la prolongació de les sales d'estar. A part dels habitatges, es disposa una terrassa d'ús comunitari on poder gaudir d'un jardí amb els veïns. Aquest projecte va ser el primer on vaig tenir consciència de que l'arquitectura, a més de respondre a les exigències del programa, ha de ser energèticament autosuficient.

